

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Dæmunculi super oblongâ vanæ mulieris caudâ lusitant, dum illa serò
templum ingreditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](#)

Plumæque tandem principes reflorete.
 " Ita fit: leonem ut terream, canem cædo.
 Ut terreas, ut minas sacerdotum
 Ipsis verendas belluis, reformides,
 Ignara Superos prouocare peccando,
 Rationis exors anima plectitur Coruus.

*Dæmunculi super oblongâ vane mulieris
 caudâ lufitant, dum illa serò templum
 ingreditur.*

Ex Cæsar. lib. 5. cap. 7.

SI meminit Auctor, contigit Moguntiæ
 (Et alibi potuit) ut sacrâ Domino die,
 Pro more semper expetitâ aspergine
 Lustraret Vndæ missilis Plebem piam
 Moderator Aedis Curio, quando sacrum
 Pro more limen sera nobilis subit
 Herois. Artus illa delicatulos
 Et sera plumis elocauerat suis,
 Et horæ & horæ fluxerant complusculæ,
 Vt se poliret comeretque, perditæ:
 Nam fucus horam clepsferat: minimum duas
 Imposta capiti turris, innumerabili
 Redimita nodo: & quod fuit reliqui super,
 Id reliquius ingens mundus hausit temporis.
 Speculumque visens & reuisens, millies
 Anxia rogarat, an sius suo decor
 Benè staret ori: si supercili pilus
 Vel vnum erret; dum reponit, annus est.
 Mirumne tandem sera si in templum venit,

D 2

Pōst

Pòst iam peractâ prorsus Eucharistica,
Dum sole pleno medius ardescit dies?

Primo ergo gressu visa dicere, Adsumus,
Intrat, cothurnis stridulùm crepantibus,
Holofericæque vestis allisù sonans,
Collumque rectâ surrigens more anseris,
Rituque paui molle circumagens caput,
Ut se videri videat: ut culices fuget
Gestat flabellum dexterâ muscarium;
Læuaque eburnam pyxidunculam, domum
Benè olentis animæ, recreandis naribus,
Cauda ipsa longa & penitus vlnarum decem
Templi polita marmoris verrit quadra.

Stupente populo, d'erepente Curio
„Exclamat, Eheu quid Domina malum geris!
„Tantam phalanga glirium hoc in syrmate?

Respectat illa, & nil nisi hic caudam tuens,
Stomachatur; & se risui datam fremit.

Testatur astra Parochus, & superos rogat,
Ut & ipsa cernere, cernere & populus queat,
Quid hæc, decoro longior, vestis gerat;
Oculisque cuncti mox patentibus, vident
Aterrimum glirium fœdum gregem
Super-equitantum glorioso syrmati.

Quantum tulerunt ilia, in risus abit
Soluta Plebes: pauper Herois filer,
Gemensque factam se quadrigam glirium
(Sed inferorum glirium, sed dæmonum)
Excutere caudâ nititur onus improbum.

Risere glires ore, quo furnus solet
Patere, nec se sede tantillum suâ
Mouere, in æquo rure byssi floridæ

Incep

Ineptiis ineptientes omnibus,
Nunc agminatim per holosericos sinus
Pede lubricante tora deuchitur cohors:
Quales, vbi vnda coit in sœuo gelu,
Læve glaciei marmor Hollandi solent
Soleâ subinde lignâ decurrere,
Sed & subinde ruere & in tergum solent,
Exin nigelli pumilones Tartari
Sese volant impigris rotatibus,
Ceu, quando sceni acerius horreo datur,
Tota puerorum conuolat vicinia,
Et hic scipse mergit & aliis alium
Cumulare sceno tentat, alter eripiit,
Et hunc vicissim qui obruebat, obruit.
Subit iste cumuli culmen, & subito impetu
Capite deorsum labili totus ruit.
Ita & petulci & inquietes Ludij,
Populo ut placaret, quam dedere fabulam.
Tandemque nutu commonefaciens suos,
„ Spectatis, inquit Curio, satis & super
„ Quid iniqua cauda deuehat: spectabitis
„ Quid dextra valeat nostra, quid potius sacra
„ Nunc valeat vnda. Dixit, & setaceum
Euibrat aspergillum, & in glires aquam
Piacularem iactat imbre pluimo.
Vix ille dextram mouerat, Dæmunculi
Celerius agili fele, dum calidam iacis,
Ab inauspicata fimbriâ euolauerant.
Caudata stygio liberata pondere
Domum regreditur, luxui facit vale,
Caudam recidit, Gentis Infernæ traham.
Si cauda turmam dæmonum tantam tulit,

D 3

In

Incep

In capite quantam sessitare creditis
 Politularum Virginum (si virginum)
 Vbi tot Auerni noctuæ nidos habent,
 Tot in superbi verticis ludunt iubâ?
 Vbi quot capilli, tot colubrorum glomi.
 Ipso in Theatro frontis, Impudentia
 Egena frontis, histriioniam facit
 Cum mille stygij Regis abnepotibus.
 In colle nasi, & in cauernâ narium
 Superque cilij crine vel tenerrimo
 Denæ cohortes excubantium sedent,
 Omnes tricipitis Patriales Cerberi.

Quid lingua, Princeps criminum Vniuersitas?
 Vbi tot coaxant impij ranunculi,
 Quot ab orbe genito garrulae eiusdemmodi
 Vixere volucres in Gebennico lacu,
 (Mendum Typographi est) in Gehennico lacu,
 Namque à gehennâ quid Gebenna dissidet?

Quid vos Ocelli, vos popina sordium,
 Vbi portantum dæmonum ingens copia est?

Quid labra memorem, quid glabri mēti aream,
 Quid adulteratas improbo fuso genas,
 Quæ tot crucifugas, tot animiuoras belluas
 Quot medio in æstu prata formicas, alunt?

I, nunc decōris nundinatrix non tui;
 I, nunc Puella, si vales, ad calculos,
 Aut per digitulos vniuersam Dæmonum
 Tuo insidentum vultui summam reduc.

Sed caue, ne alumnus h̄ic tuæ Populus comæ
 Te per capillos atque dentatam ftruem
 Trahat in Tribunal horridum, quando omnium
 Reddenda veniet summa summarum Deo,

Orta

Orta diei luce Decretorij.

Dent superi, ut erem: fac Puella ut mentiar.

*Rustici Diunionenses mirè anxij de diebus
decem sublatis Kalendario renouato.*

Ex libro P. Richeomi de Miraculis.

S C A Z O N.

SVbclaudicante tibiā redi Scazon,
Intercalare carmen esto cognato.
Claustra renouati (quod vocant) Calendari
Referarat ingens Vrbis Orbis Antistes
Gregorius; anni vix iere triceni.

Quot fellis vtres, quanta plausta dirarum
Vomuere semper streperus Hæresum vulgus?
Quot Hunniique, Grunniique Burdones
Scenis pudendis, & tragœdiis diris,
In illa Papæ placita (Lector oblongo
Ignosce verbo) paratragœdiauerunt?

Sed facio missas grunnientium voces,
Inconditosque barrientium motus:
Mea hæc Hilaria concoloribus gaudent,
Rident amoenis, tristibus reluctantur.

Quod ergo sit salubre, Diunionæas
Meridiatum in vineas eant læta,
Ibique rusticentur inter arbusta, &
Vindemitorum varia Posteris narrent
Interrogata post Diploma vulgatum:
Immane quantum perditæ dies deni

D 4

Bella